

[Bjørn Elmquist]

punkt på dagsordenen, og jeg skal starte med på mit partis vegne at takke ministeren for den redegørelse, vi har fået forelagt. Vi tager den som bl.a. en indholdsfortegnelse over de emner, som bør tages med i en overvejelse om eventuel revision på området.

Vi er meget enige i, at det er en balance, vi skal finde på området. På den ene side har vi hensynet til individet, og på den anden side har vi et ønske, som jo i og for sig udspringer af en abstrahering af de enkelte borgers krav om et effektivt samfund og overblik hos de mennesker, der skal styre. Det er vel egentlig ikke, fordi der findes et enkelt menneske, der snarere end noget andet går ind for EDB-registre og registrering ud over dem, der kan have erhvervsmæssige økonomiske interesser i at få større registrering, men der er dette balancehensyn.

I mit parti mener vi, at vi bør prioritere det enkelte menneske ganske højt. Behovet for at sikre, at den enkelte ikke drukner i systemet og sættes uden for indflydelse, fremgår også af ministerens indledende bemærkninger. Der er dybt i mange mennesker en frygt for, at tingene løber for stærkt, og at man kommer i klemme. Den risiko forøges, når der er tale om maskiner – vi lever i en datatidsalder – og den forøges også derved, at mange af os dårlig nok forstår, hvad det egentlig er, der foregår på området, ikke rigtig kan se mekanikken, hvordan det hele hænger sammen. Der er tit udbredt mærkelige forestillinger om, hvad der foregår i hjernen på en datamaskine, hvis der overhovedet er nogen hjerne, og hele det tekniske forløb gør tingene endnu sværere.

Vi vil derfor ikke forbyde, at man bruger registre, men vi må sikre os, at de, i de tilfælde hvor de bruges, da ikke misbruges. Der har i denne regerings tid været talt meget om forenkling og modernisering af administrationen, og vi vil ved denne lejlighed gerne understrege, at man ikke heri må lægge et ønske om, at alt skal på EDB; det skal snarere gå den anden vej rundt, nemlig at vi udtrykker et ønske om at forenkle love og administrationen i det hele taget, således at EDB ikke bliver nødvendig i alle tilfælde.

På de områder, hvor man dårlig nok ville kunne administrere uden, f.eks. kildeskatteloven, som det er nævnt i ministerens redegørelse, må vi ved garantier sikre os på den ene

og den anden facon, at borgeren ikke kommer i klemme.

Vi vil gerne medvirke til at få en revision gennemført på området. De emner, som er opregnet i ministerens redegørelse, skal jeg i et vist omfang knytte kommentarer til og måske også opregne et par flere, som vi mener det kunne være værd at overveje.

På det internationale plan, ikke bare mellem landene, men også i de enkelte lande, foregår der tilsvarende overvejelser. Det er der sikkert flere af os der kender fra vort internationale arbejde, og der er givetvis erfaringer, initiativer, gode råd at trække på i den sammenhæng, og det vil vi lægge vægt på bliver gjort.

Et af de områder, ministeren drager frem, er problemet om samkøringen. De rent tekniske samkøringer er vel ubetænkelige. I de tilfælde, hvor man i et stort centralt register lader ligge personoplysninger såsom adresse, alder og CPR-nummer, sker der ikke noget ved at koble andre offentlige registre ind på dem. Det ville være skørt, om de samme oplysninger skulle ligge på flere forskellige steder, så der er vel ikke noget behov for revision i denne sammenhæng, altså at ønske de centrale registre i den forstand.

Problemet opstår i forbindelse med de to andre former for samkøringer, som ministeren er inde på i sin redegørelse, og vi vil i mit parti lægge stor vægt på, at muligheden for samkøring ikke bliver en sovepude, som gør, at administrationen siger: nå ja, men vi behøver ikke at gå ind i en selvstændig overvejelse af disse ting. Vi behøver ikke at gøre tingene så enkle, for vi kan jo bare trække på registrene. Hvis man bruger EDB-registrene og hele registreringsmuligheden som en sovepude, fører det til en yderligere uigenomsigtighed og forvirring i lovgivningen.

Det er muligt, at den nye lov om partshøring og offentlighed i forvaltningen, som vi diskuterer i anden sammenhæng, kan reparere på nogle af disse problemer, men vores udgangspunkt ved en eventuel revision af og stillingtagen til samkøringsproblemerne vil være så lidt samkøring som muligt og lovgivning, der lægger op til, at samkøring er nødvendig i mindst muligt omfang.

Jeg vil derefter gå over til spørgsmålet om de private registre, hvor vi mener, at spørgsmålet om egenaces vil blive et ganske afgørende punkt ved en revision af registerloven.